

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

8. Dies Septembris. Patientes propriè dicuntur; qui malunt mala, non committendo, ferre; quàm, non ferendo committere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Septembris. 709
 a est anima
 ae menuis
 lis fortun
 us minit
 am, open
 animus de
 rporie inv
 n, & in
 stus pede
 alcaneo
 nimum z
 um repul
 gnis, som
 mortales, q
 à se tonne
 is nobilit
 quidquid
 m à Deo
 ximum, n
 sibi fidens
 malis non p
 , mala cop
 , verè Ap
 antippeus
 & Rempa
 us similem
 domo, &
 ptemb.
 ae male videntur: appetitum sese ad infima pro-
 centem heroicè sic moderabere: ut non modò iis,
 ux abblandiuntur, non abripiatur: sed etiam iis,
 ur minantur, tanquam inanibus spectris non ab-
 trahatur. Obvium te malis opponito: eò securior,
 rotior, ac certior, excelsum animum, nulla re-
 lata leipo ladi posse. Sic fiet, ut animi tui sere-
 nus, nec secundis, nec adversis interturbetur. Ma-
 ginitatem è tui cognitione depromito: & per
 paciam viam, ex Pythagorico præcepto, ne ito. Ad-
 quantur cæteri hominum honores, dignates, im-
 mala? Tu ea, tanquam animi tui celsitudine longè
 teriora contemnito. Inhiant alii ingentes auri acer-
 bus? Tu oculo intotto ne spectato quidem. Fu-
 sunt alii velis, remisque pauperiem? Tu nihil ari-
 tumens, ultrò eam amplexato. Sævam minitan-
 fortunæ tyrannidem horrent? Tu, quæcunque
 particula menta ingesserit, interritus excipito, inspici-
 bona sunt, mali specie personata. Hic mundus,
 quasi umbra arboris: sub qua in transitu meridio-
 nantur viatores, post tantisper refectas vires, absces-
 si. Sicut igitur, improvidè quis sub patulae fagi te-
 quine habere domicilium deligat: ita stultè optet
 fortunæ bona, conditione suâ fugacia, æternam sta-
 bilitatem alicui habere. Memineris ergò illius:

Tecum nihil feres: licet omnia solus haberes.

8. DIES SEPTEMBRIS.

Patientes propriè dicuntur; qui malunt mala, non
 committendo, ferre; quam, non ferendo com-
 mittere. S. August. lib. de patient. cap. 5.
 Yy 3 I. Pe-

P

Atientia, tam est in omnibus politæ
cessaria omnibus: ut etiam ærem, a
ad legendum hunc tam consu ordin
etum tractatum de Patientia aut transi
pus sit adhibere patientiam. Sicut nihil est hominum & A
familiariūs, quam pati: Sic nihil magis necessarium, unguib
quam patientia. Non inquiūs nobiscum astreñit hærea
quam cum feris. Aper, hederam suam habet, dum homo
silvestrem lactucam: anguis, marathum: aliis: nihil
nior medela data est, ipsa membra: cani vulnera dedit Pati
ipsa lingua, est balsamum. Hominibus communetur affab
pharmacum est, patientia, & silentium. Magister pennis
malum est, non posse patimala. Compendio tamen, inf
ab omnibus se malis, quæ patitur, expedit, qui facilius deesse p
tulit: hic palmam de omnibus retulit. Quod pati, et tertiandi.
necessarium, hoc sit voluntarium, & nihil patientia timet.
Mamus, pedes, artus reliqui, suis potius deficiuntur, s
niis, quam stupidi, patiendo reddantur. Scite Hieronim
des Sophista dum podagrâ, & chiragrâ laborab
lucis tri
Cùm, inquit, edere oportet, manus non habeo
portet progredi? non sunt mihi pedes: oportet
Iere? tunc & manus mihi sunt, & pedes. Ita inquit
ad patiendum semper sumus. Tot porro, actu
sunt, quas patimui calamitates, ut teste Demetrius
ipsæ nobis dominentur: (a) *Calamitates*, inquit, homi
nibus imperant; & non homines calamitatibus. Item
S. Hieronymus: *A cunablis Ecclesia non defini
quitas premens, & justitia patiens.*

II. In medullas cordis demittenda vox Themat
nitæ. (b) *Homo nascitur ad laborem, & avis ad vol
atum. Intuete, quid desit avibus ad volatum;* tota
ha

[a] *In Epist. [b] Job. 5. 7.*

Septembr.

Tessera.

611

in omnibus & positæ sunt ; rostro acuto, ut scindant, proræ lo-
ut etiam tærem, alarum remigibus actuosæ ; oblongiori-
c tam coniuncto ordine pennulis, ex utroque instructæ latere,
Patientia quæ transversis ; cauda, clavi instar est, quâ guber-
hil est horitur & rectuntur pedibus collectitiis, digitis spar-
s necessariis, unguibus aduncis ; quibus, tanquam anchoris
ascendit hærent suis portubus, id est, ramis. Non mi-
habet, dum homo devotus labori nascitur : Circumspice to-
m : aliis, nihil notabilis deesse, ut patiatur : et si multum
ni vulnera dicit Patientiæ : Tota hominis conditio in hoc vi-
us communiter affabre elaborata ; ut pati possit : non instru-
n. Magius pennis, ut volet ; & è miseriis evolet, ut avis : sed
pendio transversus, infirmus, nudus, exermis. Id interest, quod
dit, qui facilius possint instrumenta volandi, non homini
Quod panem gerandi. Cervo, currere deficiet ; lupo prædaris,
ihil patientiæ timere : non homini ; posse pati. Vitæ humanæ
deficientia, sunt lachrymæ. Non ante nascitur homo,
Scitè Hoc quum patitur ; quia gemit, dum oritur. Primum igi-
à laborabat lucis tributum, pati est : inde per reliquas ætates,
n habeo, sedenda suæ miseriae vestigalia. Ferat igitur adul-
oportet, quod infans tulit ; nec pudeat consecrationis
. Ita integrus, qui non prius sentit lucem, quam laborem. Pati
ò, actuam d'homini, primum quod docetur ; ultimum quod
e Dementia docetur.

III. Cave igitur, tua impatientia fias palea, o-
ibui. Item, omni vento afflictionis agitata. Ex palea fit fimus, aut
i definitus, sumus ; dum vel putredine consumitur, vel igne
comburitur. Sed esto, ut arbor altè radicata ; quæ
ventorum turbine magis firmatur, quam debilitatur.
Adversa si advenerint, cupias ; si supervenerint, su-
stineas. S. Ambrosius, vineam inducit suis plagiis fœ-

Yy 4

cum.

fæcundiorem, putatione lætiorem: (a) Ut vnu
jugatur, erigitur: & recisa non minuitur, sed anga-
ta sancta plebs dum ligatur, exstruitur: dum han-
tur, attollitur: dum reciditur, coronatur. Cassio-
aurum profert ad generosam patientis animam
corandam; de qua dici potest, quod de metallo
tioso: purior est, dum arserit: potior dum deco-
ratur, attollitur: dum reciditur, coronatur. Cassio-
bas Cellensis Petrus: Cholerica, & calestis compo-
nua, suis passionibus hilarescit: suis congelationibus
tescit: suis eversionibus concrescit: suis agritudi-
nibus convalescit: suis contrariis infortuniis fortior &
cior enitescit. Et paulò post: Ecce caminus, sed
met aurum: Ecce mare, sed supernatat oleum: In
malleus, sed non frangitur adamās: Ecce venus
mons Sion non commovebitur: Ecce prālium, sed
tenet gladium. Denique pateris mala vel bonus,
malus: si bonus, erit ad cumulum gloriae; si malus,
libenter pateris, erit ad solutionem debiti. Quide-
go superest, quām ut tibi pro more accinam:
Non animo tristi, fer pœnam quam meruisti.

9. DIES SEPTEMBRIS.

Hoc solatium est vasti doloris; quod necesse est
sinas illum sentire; si nimis senseris. *Sene-
pis. 78.*

Constan- I.
cia.

Spectabilem se præbet una è spe
statissimis fortitudinis pedes-
quis, Constantia; cui proprium
est in omni calamitate; & ve-
stissimo quoque seu corporis dolore, seu ani-
mali.

[a] l. q. in Luc. [b] l. q. Epist. 2.